

Π. Μελανδρινού
Π. Μελανδρινού

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

<p>ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΕΥΡΙΑΚΕ, 29 Απριλίου 1928</p>	<p>Διευθυντής : Γεωργάνδρος Ι. Αναστασιάδης Το σύμβολόν μας : Όπου δέν πέφτει λόγος πέφτει «Βούρδουλας»</p>	<p>Έτος 9ον Αριθμός 478) 273</p>
---	--	--

ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ

Ή σύζυγος : Και τι θα γίνουμε άντρά μου αν γίνουν κι' εδώ σεισμοί ;
Ο σύζυγος : Ένώσω ανήκομεν εις την «Αστικήν Ένωσιν» δέν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα. Η «Αστική Ένωσις» είνε ισχυροτέρα και του σεισμού. **Plus fort que le tremblement de terre !...**

Ανίσχυρος και ό Θεός
 Η μόνη περίπτωση κατά την οποίαν και αυτός ό Θεός αποδεικνύεται ανίσχυρος, είναι ή περίπτωση του σεισμού.
 Ο λόγος είνε ότι και να θέλη άνόμη να κρατήσει τά κεραυμόδια ξεκ'οφωτα στη θέσι των, δέν τό κατορθώνει.

Ανακοινωθέν
 Λόγω των άλληπαλλήλων σεισμών των περπατημένων αν Κορίνθω και της πιθανότητος να έχωμεν και εδώ τον αντίτυπον των, αναβάλλεται ή ανέγερσις της Στήλης Φ. Μπιτώντων, και ή αποπεράτωσις του Ήρώου, μέχρι κατευνασμού των ισχύων της Γης.
 Δι' άρμόδιαι έπιτροπαι

Ένα τετράστιχον
 Άγνωστος ποιητής μās έσταιτε τό κατωτέρω τετράστιχον, εμπνευσμένο από τους σεισμούς.
 «Άγνωστον θηρίον βρέμεται και κραυγάζει υποκόφως, τρέμει ή γη και κρέμεται επί ταύτης ύψος !»

ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Οί σεισμοί ξεκινώντασ από την Μικρασίαν ήρχισαν να φέρνουν ένα γύρω δλη τή Βαλκανική.
 Έτσι, είχαμε τουσ σεισμούς της Βουλγαρίας με αντίτυπο την Έλληνική Μακεδονία. Κατόπιν μάσ ήλθαν στη Κόρινθο με τραγικά άποτελέσματα.
 Πολλοί ισχυρίζονται πως θα σταματήσουν ο' αυτό τό σημείο. Παιός όμως είνε εις θέσιν να μάσ ειπή τί σκέπτονται τά καταχθόνια της γης ;
 Οί σεισμοί έγιναν κτιστήματα και κάνουν τον γύρο του κόσμου. Παρό φοβόμαι πως θα θελήσουν να έπισ. εφθόν και μάσ.
 Ένα τέτοιο άνδεχόμενο έχοντασ υπ' όψιν, σπεύδωμε να δώσωμε στους άνανώτατοσ μας σι: άντισεισμικών μέτρων παρ' όταν ταυτων εν χρεία υπάρχει β βελίτης να μή πάθωμε τίποτα.
 Ήδύ τήρα τά μέτρα αυτά τω/ έπιείων ή έκρημογή επιβάλλεται από την φράσι.ν.
 1ον. Να πλαγιάζετε εις τό σ-παιθρον και γάχετε περκαμένο στο σόμα σας ένα σωσίβιο.
 Έπειδή κάποτε συμβαίνει να αναπηδούν και τερξ, τό σωσίβιο θα σά; χρησιμεύση για μία τίποτα περίπτωσηι.
 2ον. Αν θέλατε να παραμείνατε στο σπίτι σας, τότε να πλαγιάζετε οπισσώμενοι: με μία μεγάλη έμβρόλλα. Γιατί, αν δ μή γένετο πέση ή σκεπή του σπιτιού σας τό σκέρτασ θα τό πά,η ή έμβρόλλα.
 3ον. Τής περιούστερε, ώχεσ ια της περιούσ στο «Άγροκήπια» του Καραγιάννη.
 Δέν υπάρχει λόγος οέ ναίτοιεσ κείσιμεσ περιστάσεις να κυττάτε ένασλα.
 4ον. Όταν νιώσετε τή σεισμική δόνησι δμ'ίσωσ δίχως να χάτετε καιρό να σκεπάσε τό κεφάλι σας και με τό έίο σας χέρια !
 5ον Έχετε ανοικτάσ πάντα της καρδαρόμεσε σας ώτε μόλιεσ νιώσετε τον κίνδυνο να τρέξετε και να χαθήτε μίση.
 Φρονήσατε όμως να πάρετε και προμήθειεσ γιατί είναι άποδειγμένο ότι πολλοί ποδ σάθηκαν από τό πλάκωμα, πάθαναν άργότερα από την πέση.
 6ον Οί πανδρεμίοι αν έρθετε κερδ θα προσπαθήσατε να πάρετε

και της γυναίκας σας. "Αν όμως το πράγμα είναι δύσκολο, τότε θα φροντίσετε να αυθήτε σεις, κι' ε; πλακωθούν ή γυναίκες σας...

Είναι άπειρω: φεβριώτερον να πλακωθή ένας άδρας παρά μία γυναίκα...

Τον "Όσοι έχετε γιγάντους μεγαλόσωμους σκν τον φίλο μας τδ) κ. Φώκο, μπορείτε να προφυλαχθήτε κάτω από τα σκέλια των.

Καταφύγιον άσφαλτοστειον κα' γκαραντί.

81ν. Τδ και σοβαρώτερον:

Πλαγιόζε'ε πάντα με το ψκ. θάκι σας. Διδωμένου βει το εδπαθεώτερο μέλος του σώματος είναι το κεφάλι, όταν φοριέ το ψκ θάκι σας το έχτε φυσικά άσφαλισμένο!..

Η Στέγη Φυματιώντων

Η Επιτροπή μονοδιλίκτου κατά την τελευταίαν της συνεδρίαν συντάξε νομοσχέδιαν άφορον την άνέγερσιν εν τή Νή φ μας Σανατορίου, το όποιον θα φέρη την έπωνυμίαν «Υγεία».

Τδ Σανατόριον αυτό, ε'ίαι ή πολυβόλητος «Στέγη Φυματιώντων» ή όποία τριουτοτρέπως λαμβάνει σέρια και δσ α.

Διά να ακριβολογηώμεν έδ λωμ δάνει μόνον δσ α, δεδωμένου βει σήμερον πλέον σέρια δέν άπέμειν εις τοδ: φυματικούς μας.

Επειδή όμως είνε ένδειχόμενόν να υπέρξουν άκόμη πολλοί δυσπιστούντες διά την πραγματοποίησιν του έργου θεωρούμεν όποχρήσιόν μας να διαλύσωμεν τοδς λόγους της δυσπιστίας των, διά τοδ έξης άνακταμαχήτου έπιχειρήματος.

Τδ πάν εις τοιούτου είδους έργα έγείνεται εις την σύνταξιν τοδ σχετικού Νομοσχεδίου, και εις την έδρευσιν τοδ δίουματος.

Και άφοδ ήμετ: και το νομοσχέδιον συνετάξαμεν και το δσ μς τοδ Σανατορίου εδρήκαμεν, τδ λοιπά πλέον ει ε άσπειρίητες!..

Ορθοτάτη παρατήρησις

Εις το Δημοτικόν μας συμβούλιον συζητουμένου του ζητήματος της δημοκρατίας των δημοτικών φόρων και της παντελούς άποχής πλειοψηφών παρά την γενωμένην ύποβίβασιν τοδ έλαχίστου όδου τοδ τιμήματος αδ:ών, εδρρίφθη ή ιδέα να γίνη και άλλη ύποβίβασις.

Εις εκ των δημοτικών συμβούλων λοιπόν έξεφράσθη ός έξης:

— Τά κατεβέσαμε δνδ φορές έως τώρα και δέν παρουσιάσθηκε ναυελς. Μαύ φαίνεται βει δέν πρέπει να τδ κατεβέσωμε ξανά γιατί τδ ήσαν σωστός έξουτελισμός.

Η γνώμη τοδ κ. Συμβούλου είναι ορθοτάτη Τδ να τδ κατεβέξη ναυελς έξακολουθησικώς είναι πράγματι έξουτελισμός. Μία ή δύο φορές τελοσπάντων μάπως πάει κι' έρχεται.

Έν τέλει άποφασίσθη να μη τδ κατεβέσωμε ξανά...

ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΑΛΟΥΠΗ

Κατά την προχθεσινήν συνεδρίαν του δημοτικού Συμβουλίου άνεγνώσθη έγγραφον τοδ κ. Νομάρχου ζητούντες την χρηματικήν άρωγήν τοδ Δήμου, διά την έδρυσιν όδου. Ένας σύμβουλος έρωτδ ε: το όδον αυτό θα ε'ίαι κρατικόν, και λαμβάσεται την άπάντησιν παρ' άλλου σ.μβούλου βει θα ε'ίαι 'Αλουπικόν.

Ο κ. Νομάρχης δέν ζητά πλ. λδ από την Δήμον. Άρμίσται εις 100 χιλιάδας δραχμάς μόνον.

Μας άνευνήθη ή άπορίη, πώς με τας 8000 τοδ Μελοδράματος δ κ. Νομάρχης έφαντάσθη έργατικήν έξίγερσιν και δέν την φιντάζεται τώρα με τας 100 000.

Μας ιδέθη έρω: ή έξήγησις βει μεταδ της κοινής λογικής και της λογικής τοι κ. 'Αλούπη δέν ύφίστανται έξάρηται σχέσεις.

Κατά την συζήτησιν αυτήν παρίστατο και δ κ. Τζανής.

Είμεθα λοιπόν περίεργοι, να έδωμε δ κ. Δημοτικός σύμβουλος λαμβάνων εις έπικουρίαν και τον κ. Σάλαν θα τειθ έκ νέου έπι κεφαλής τοδ ταξά του και δν θα πάη τδ διακρτυθ ή στέν κ. 'Αλούπη, όπως έπιμαρτυρήθη δδ το μελοδράμα.

Μετά συζήτησιν ή όποία έν ειχε μαμμία άπολόω: σδβαρήτητα έλλα όμοιας μάλλον προς καφεναϊκήν κινδύναν, άποφασίζεται να σκεφθ ή Δήμος διά το ζήτημα τοδ Ωδείου έν καιρώ.

Έάν ήσο έπιτετραμμένον εις ήμας ν' άπαντήσωμεν εις τον κ. 'Αλούπην θα έγρόφαμεν τδ έξης εις όνόματος τοδ Δημοτικού Συμβουλίου:

Τδ Δημοτικόν Συμβούλιον είναι όποχρεωμένον να λάβη όπ' έψιν του προκειμένου διά μεγάλο ποσόν την έπικρατοσσαν άνεσχίαν τοδ τόπου την όποιαν και δ κ. Νομάρχης: όδειχίσε: όταν έπρόκειτο δι' δκ'ω χιλιάδας δραχμάς μόνον.

Τδ Δημοτικόν Συμβούλιον φρονει έπίση: βει α'ι 100, ο'ι 50, ο'ι 20 χιλιάδες δραχμών όπέρ τοδ Ωδείου ε'ί ε περισσότερον αλοηται εις τδ Ταμείον, από τας όπέρ τοδ μελοδράματος 8 000.

Τέλος το Δημοτικόν Συμβούλιον δηλει βει Ωδίου, δέν θα έδρυσθ ένδσφ Νομάρχης θα είνε δ κ. 'Αλούπη».

Ίσως θα μάς παρατηρηθ βει το τελευταίον αυτό είνε παραλογισμός. Όχι δέν είνε παραλογισμός: άλλδ σίετες νέτος 'Αλουπισμός. Διά τον κ. 'Αλούπην λέγεται βει άντιδ. α εις την πρόσδον των Δημοτικών έργων από αντιπολίτευσιν προς τον κ. Δήμαρχον.

Λέγεται έπίσης βει άντιδρξ και εις την ψήρσιν κενυλλίων εκ μέρους των κοινοτήτων ότέρ τοδ Νοσοκομείου, από αντιπολίτευσιν προς τον Μητροπολίτην.

Και ή ιδιή μας άντιδρασις

λοιπόν εις το ζήτημα της έδρυσως τοδ Ωδείου, προέρχεται από αντιπολίτευσιν προς τον κ. Νομάρχην.

Πρόκειται λοιπόν περι καθαροδ 'Αλουπισμού και δ ε παραλογισμοδ.

Ποεζι νεογαλλικ

Σε κέ ξε θέ...

Βιέν μόν άμοδρ σιέ μουά ποδρ κέ νοδ τεθανίν άνισόμπλ γκακίν του λέ ντέ λα καργιολά πιδσλ λα τέρ τράμπλ.

Αλ μα ζόν μπαλάνς πόρ ο'ι πόρ λα λε ζ έπίπλ ντάνς λέ τσαρλεστίν Μπαλακόν του ζ δ.ι σδρ λα [εργιολά ε ντανσόν λέ φεξέρντ κουιστόν.

Νου σίμ τουταφαί μελλοθανάν ντάν σέ μεβί ε τερμπλ τάν' Λ'όνικ έσπευάρ, σ' έ λέ κρεβάτ' 'Αλόρ... εδ τον οδ έπι τέν...

Σι λά μδρ ξεφνικμάν βιέν ζι: βέ εδ παρμι λέ χαλασμάτ δν νοδ μετδρ πλαωίόν' του λέ ντέ σδρ λέ κριβάτ!...

Τενταίν ε Παταίν (Κολαμπορασιόν)

Πρός κατάπυσιν των σεισμών

Άποροδμεν τή άληθειά πώς δ Σεβ. Μητροπολιτή: μας δέν ιστέφθη να τελέσθ καρμίκιν μεγαλοπρεπή τελε ή: προς κατάπυσιν των σεισμών.

Πιθανός έάν θα τδ έσκέφθη λόγαι των πολλαπλών του άσχαλιών. Υπευθυμίζεμεν λοιπόν το πράγμα ήμετ: και συνιστώμεν άνόμη να προσκληθουν και ο'ι Σεβ. Μητροπολιται Μηθύμνης και Πλωμαρίου, διά να δοθ ή μεγαλειτέρα αγγ'η εις την τελετήν.

Τδ ναυδα τοδ αδοταινήτευ θα τδ πληρώσωμεν φυσικά ε'ι Σεβ. Μητροπολιται εκ τοδ ιδιαιτέρων των ταμείων δεδωμένου βει και ο'ι δύο είναι όπέρπλουτοι, έδως δδ δ Σεβ. σμιώτατος Πλωμαρίου...

Οά καλοφάγομεν

Έχουν κι' ο'ι σσιασι άκόμη τή καλήν των ζψιν διά μερικδ: τεδλέχιστον.

Έάν άληθείη βει θα γίνουν άπιτροπαί προς συλλογήν έράνων ε'ι όποια θα προδου και εις την διανομήν των έράνων αυτών, τότε έξ αίτίας των σεισμών θ' άνακηθώσωμεν και άρκεται πλούσιοι. Έρρανοι και έπιτροπαί ίσεν θα καλοφάγομεν.

Η φύσις είνε σοφή εις όλας της τες έκδηλώσεις.

Καταστρέφει τοδς μίν, άλλδ αναδεικνύει τοδ: άλλου. Οδ ε συζήτησις βει θα καλοφάγομεν εις όγείαν των σεισμοπαθών...

Έργα και ήμέραι Γιοβανάκη

— Πώς ε'ίσαι κ. Γιοβανάκη: Σέ βλέπω κάπως χλωμόν...

— Καί β'δαια χλωμόν θα με βλέπη. Σεισμός αίμα μου έκψεμπέ.

— Έλα δά κ. Γιοβανάκη, θα χωρατεύης φαίνεται.

— Χωρατεύεις, μωρατεύης γιδν με... Γή, πάει έρχεται πάτις της, άναμίζ σικίκτηρ δ α!...

Δεσπότης: μπ.λε σκοδρα έχερην, παράτε: διέταξε από όρολιν πόλιν: σόγες να λένουε εδλόγιον σελίς 519!...

— Καί πώς ίξηγητς κ. Γιοβανάκη το φαίνόμενον τοδ σεισμοδ;

— Έρέντημ, σειμ'ς ντεμάν άνεσταίωσις γίνεται. Γή, ζωταρικόν της χλεύ... χλεύ... βράζει άτμός γίνεται, άβρια παρόγονται. Τά τειόσια άβρια ως καθώ: από κοιλίαν να έξίλθουν ζητασν. Παράγεται ώ: να λέγωμιν κοιλίπονες ε'ι Γήν.

— Δη'αθή κεψ'μματα παθαίνη ή γή;

— Ζιβακλένμε εδλάν! Τδ τοιόδ τον βταν λίωβίλω θα παροσέσωμικν εικόνκν. Γή, άνθρωπος έν είναι να πιάση κοψ'μματα. Όμως λέω κοιλόπονον, εις τδ έξηγίσω κατά έπιστημονίαν ζήτημα σεισμοδ. Σήμερον έπιστημονία λείει σεισμός από άβρια γίνεται.

Όταν τδ τοιόδτα άβρια γίνονται πλήρο:, τότε σύγκρουσις έπέρχεται και δλα κουνιούονται.

Κούημκ άμα βλέπει, σεισμός είνε...

— Όπως δ,τι κουνιέται, α'ίλκιν έχει τον σεισμόν;

— Άμα ντε καλιν καρπ'ι ειν α... Πολδ χονδρακέφαλος ε'ίσαι με. Δέδρα άμα κουνισθδται σεισμός κουνίει; Κούνημκ βταν λέγωμεν ένισθμεν τδ από τδ ω κούνημα: δηλαδή τδ κάτωθεν κινούμε α.

— Καί ποία είνε αδ'α τδ κάτωθεν κινούμενα κ. Γιοβανάκη;

— Τά ζωώτερα της γής έφίντημ... Τδ τοιόδτον όποστηρίζει σήμερον έπιστημολα...

Πατοδκ μου ήμας 'Ικόνιον λέγεται δ ε γή έπάνω εις κέρατον βωδισθ στήρίζεται. Συμβαίνει έρω:ς να όπάγη μόγα εις πσιονόν βωδισθ, να χώνη πρ βωκίδκ της και μιάλην να σέρνη φαγοσραν.

Τότε βωδισθ, τρσπαθίτ να διέξη μόγαν από πσιονόν τευ και κουνεί εδράν του κοτζαμάν κοτζαμάν... Κίνησις τοιαύτη, κλονίζει γήν και σχηματίζεται σεισμός...

— Καί τδ κέρατον κ. Γιοβανάκη;

— Κέρατον θα έλεγα τί γίνεται άμα... τομπέ γιαραμπιμάς κρατήσω γλώσσωμ μου.

Τί έξόρω έγώ τί γίνεται κέρατο οδλάν!

Μπέρ ντε, α σεισμός γίνεται για: δ'ι, άμα σεισμός γίνεται, κέρατο θέλωμε δδ θέλωμε μέσα μας ε'ίαι βέρ σελμά!...

Αδιάντροπη κλοπή

Ποτέ έως εις τὸ ἑλληνικὸ κράτος δὲν ἔχει διαπραχθεῖ τόση ἀδιάντροπη κλοπὴ ὅσο τώρα μετὴ τῆς σύμβασης τῆς ὁδοποιΐας.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀποδεικνύεται εἰς πρώτης τάξεως ἐπιχειρηματίας καὶ ἀφθόσιος εἰς ἀνάδειξαν ὑπουργός.

Ὅλοι αἱ διατάξεις ποὺ κανονίζουν τὸ ζήτημα τῶν διαγωνισμῶν εἰς ἔργα δημοσίου ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν κ. Μεταξᾶν εἰς βοσκήν.

Ἀμερικανοὶ τετρακλινοὶ ποὺ προσφέρονταν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἀποκλείσθηκαν ἀπὸ τὸν κ. Μεταξᾶν, ὁ ὁποῖος τὰ δημοσίου ἔργα τὰ θεωρεῖ σὰν ἔργα ἰδικά του.

Τὰ ρουσφέτια δὲν ἔλλειψιν κί' οὐτε θὰ λείψουν ποτέ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ ὑπουργεῖον.

Ἄλλ' ὅς χόδς ἐγίνοντο καὶ μετὰ κάποια διακρίση καὶ μετὰ κάποιο ἔχνος ντροπῆς.

Ὁ κ. Μεταξᾶς κατήργησε ἐντελῶς καὶ τὸ τελευταῖον ἔχνος ντροπῆς.

Τὸ νὰ κλέπτουν στὴν Ἑλλάδα οἱ ὑπουργοὶ ἔχει καθιερωθῆ ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως κ' ἰδῶ.

Τὸ νὰ κλέπτουν ὅμως ἀδιάντροπα καθιερώθηκε μόλις προχθὲς ἀπὸ τὸν κ. Μεταξᾶ.

Πρώτη φορὰ συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα νὰ ἀπογράφεται σύμβασις μετὰ τὸν μοναδικὸ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ συντηρηθῆ τὸ κόμμα τοῦ ἀπογράφοντος τὴν σύμβασιν ὑπουργοῦ.

Γι' αὐτὸ θὰ ἔκρεπε ἡ κατ' ἐφημερίαν «σύμβασις ὁδοποιΐας» νὰ λήγῃ εἰς τὴν ἐξῆς «Σύμβασις Κομματοποιΐας».

Ἐν τῷ μεταξῷ αἱ δύο δημοκρατικαὶ ἀρχαὶ καμαρώνουν μετὰ τῆς συντελεσθείσης ἀγρίας κλοπῆς.

Ἐχουν τὴν συνείδησιν ἀναπαυμένην δι' αὐτοὺς δὲν ἐνηλίδωσαν τὰ χέρια τῶν. Ἄλλος εἶνε ὁ κλέπτης, καὶ αὐτοὶ τὸν ἀνέχονται μόνον δι' λόγῳ γενικωτέρας πολιτικῆς σημασίας.

Ἄλλο εἶνε βλέπετε νὰ εἶσαι ἀπ' εὐθείας κλέπτης, καὶ ἄλλο συνηγός!

Τώρα, μιὰ ἐρώτησις ἔρχεται ἀβόρμητα εἰς χεῖρα κάθε Ρωμιοῦ: Ὁ Πάγκαλος κρατεῖται στὰς φυλακὰς, ἐπειδὴ υπέγραψε σύμβασιν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸ Δημόσιον.

Περισσότερο ἐντούτοις ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ Δημόσιον εἶνε ἡ σύμβασις τῆς ὁδοποιΐας μετὰ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ἀπογράφηκε.

Πῶς συμβαίνει λοιπὸν καὶ δὲν δόλομαι εἰς τὸ Ἰτζεδὶν καὶ ὁ κ. Μεταξᾶ;

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τί διάβολο νὰ ἔπαθε βρὲ σύντροφος ἡ γῆ καὶ σὰν μαθήτρα τοῦ σχολείου ποὺ ξάφνου κατοουριέται καὶ δὲν τῆς δίνει ἄδεια ἡ δασκάλα τῆς νὰ βγῆ ἔξω, δαξιά κουνιέται;

Ἄξες καὶ στὸν γῆινο φλοιδ ἐτρούπωσαν δαιμόνια καὶ ἄνω κάτω φέρανε τῆς γῆς τὰ καταχθόνια ἢ πὼς ἡ γῆ ἐμέθυσε καὶ μ' ἐλαφροῦς τοὺς πόδες φοξτροῦ χορεύει, τσάρλεστον καὶ τοὺς χορούς τῆς μόδας.

Σὰ νάμαστε οὐ καμπαρέ, κ' ἡ Γῆ εἶνε μπαλαρίνα π' ἀνάψαν τὰ φανάρια τῆς κ' ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς τζαζ-μπάντ ἡ νέα Ζοξερφίνα σηκώνη τὰ ποδάκια τῆς.

Τί νὰ σοῦ πῶ, δὲν ἤλιψα πὼς εἶσαι δὴ ὥραϊα θὰ χορεύεις τὸ τσάρλεστον μιὰ σὰν τῆ Γῆ μας γραία Ἐτούτη μωρὲ μάτια μου ἐπλάσθη γιὰ χοροὶ κί' ἂν γίνει διαγωνισμὸς θὰ πάρη καὶ τὸ «πρί»

Εἶναι καιρὸς μοῦ φαίνεται νὰ ποῦμε: «Στὸ Θεό σου! Θαρρῶ πὼς παραχόρεψες καὶ τώρα παλουκώσου... Αὐτά σου τὰ πηδήματα τ' ἀνήθικα, παράτησε καὶ λίγη σοβαρότητα κί' ἀξιοπρέπεια κρᾶτης.

Δὲν σοῦ χρωστᾶμε τίποτε κυρά μου νὰ τὸ ξέρεις ποὺ τέρσο—τίρο προσπαθεῖς καὶ βόλτα νὰ μᾶς φέρης... Κί' ἂν μέγαρο ἐκάναμε σὲ τοῦτο τὸ νησί δὲν εἶπαμε χορεύοντας νὰ τὰ γκρεμνῶς ἐσύ.

Καὶ οὔτε γιὰ τὰ μάτια σου δάνεια ἡ πόλις κάνει καὶ χιτίζει τὸ λιμάνι. Κί' οὔτε ὁ Καμπᾶς θὰ μάλλωνε μετὰ τὸν Χατζηχριστόφα ἂν ἤξεραν πὼς θάρθεις σὺ νὰ τὰ γκρεμνῶς, σκρόφα!

Αὐτά σου τὰ πηδήματα τ' ἀνήθικα παράτησε καὶ λίγη σοβαρότητα κί' ἀξιοπρέπεια κρᾶτης κί' ἀπ' τῶν τραλλῶν σου τῶν χορῶν τῆ τραστία δίνει μακρὰ ἄς σταθῆ κί' ἀνέπαφη ἡ... Μυτιλήνη.

Μέσα σου ἄς τόσο ἂν φώλησας κανένα μεγαθήριον ποὺ θέλει καὶ στὴν πόλιν μας ἀκόμα νὰ ξεσπᾶν ἰδρὺ τοῦ Δήμου ἡμίκαυστον τὸ ἀποχωρητήριον κ' ἐκεῖ ἄς ξεθυμᾶν.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΚΑΦΑ

Ἀπὸ τῶν σιγηθῶν τοῦ «Βούρδουλα» τοῦ ἐνοσῦτος νὰ μὴ ἀποκρύπτῃ ποτέ τὴν ἀλήθειαν καταγγέλλομεν τὸν ἐκυτόν των διότι δι' ἔργου δεῖν νὰ διαπράξω εἰ γκάφαν δημοσιογραφικὴν εἰς ἔξρος τῆς «Σάλπιγγος», γκάφαν ἀφθόστου μεγαλείου.

Δηλοῦμεν ἀκόμη δι' ἡ γκάφα διαπράχθη ἀλλὰ πρᾶσθήθη ἡ δημοσίευσίς τῆς. Ἰσοῦ πὼς ἔχει ἡ δπόθεσις.

Εἰς τὸ τηλεγράφημα περὶ σεισμῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀναποκρίτου τῆς «Σάλπιγγος» ὁπῆρχε ἡ ἐξῆς πληροφορία, κατὰ λέξιν.

«Λοξέρδος 200 χιλιάδες σεισμοπαθεῖς». Βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ γεγονότος δι' αἱ σεισμὸι κατήνησαν συρμὲς ἀπιστεῖσμεν δι' ἡ λέξις «Λοξέρδος» ἡ ὁνομα μὲγάλῃς τινὸς

περιοχῆς ἐξέου κρᾶτους, περιοχῆς πυκνοκατοικημένης μάλιστα.

Τὸ ὄνομα μᾶς ἐγὰ ἡ μάλλον ἰσπανικόν, ἢ πορτογαλικόν καὶ δι' αὐτὸ κατεφάγμεν τὰς δύο αὐτὰς χώρας μίση εἰς τὸν Γεωγραφικὸν χάρτην ἀνακητούμετες τὸ «Λοξέρδος».

Πουθεν ἐννοῦτοίς ἐὰν κατορθώσαμεν νὰ τὸ ἀνείραμεν.

Συνεβουλεύθημεν τὸ μὲγάλο λεξικόν Διερός ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐπίσης ἐν ἀνέφερε τίποτε. Ἐφυλλομετρήσαμεν τὸ λεξικὸν ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας τοῦ μακαρίτου Βαυτιρά, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ τίποτε.

Τέλος καταξέχσαμεν νὰ διατυπώσωμεν τὸ τηλεγράφημα ὡς ἐξῆς:

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΒΕΡΑΟΣ

Ἀγγέλλεται δι' ἡ τραυματικὰ συνέβησαν σεισμοὶ εἰς τὸ Λοξέρδος; Ἐπὶ τῶν σεισμῶν τούτων χιλιάδες οἰκίαι κατέρρευσαν, κατασφάρασαν ὑπὸ τῶν ὀγκυῶν τῶν ἐρειψῶν των ἀπειροράριθμα θύματα.

Οἱ σεισμοπαθεῖς πληθυσμοὶ ὑπολογίζονται εἰς 200 χιλιάδας.

Τὸ διατυπώσαμεν μὲν εἰς τὸ τηλεγράφημα, ἀλλὰ κάποια ἀμφιβολία εἶχε παραμαλῆ μίση μᾶς καὶ δι' αὐτὸ ἐδόξαμεν τὰ ἐρωτηματικὰ.

Θὲ ἐρωτήσε εἰς τὴν ποδὸς ὁ λόγος νὰ γράψωμεν δι' ἡ κατέρρευσαν χιλιάδες οἰκίαι καὶ δι' ἡ ἐτάγησαν καὶ ἀπειράριθμα θύματα.

Ἡ ἀπάντησις εἶνε φυσικὴ ἡ. Ἐνόση τὸ «Λοξέρδος» τὸ ἐπήρημεν ὡς περιοχὴν καὶ ἐνόση ἐγὶ εἰς τὸ λόγος περὶ 200 χιλ. σεισμοπαθῶν, αἱ διέβλε βίβλια καὶ θὰ ἔκρεπε νὰ γκρεμνῶσιν χιλιάδες οἰκίαι καὶ νὰ πλωθοῦσιν ὅπως θῆποτε καὶ μερὶς, εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀθρώπων.

Τὸ τηλεγράφημα εἶχε δοθῆ ἡ εἰς τὸ στοιχειοθετήριον καὶ θὰ ἐσεβῆτο τὴν ἐπαύριον εἰς τὸ καινόν, ἔταν ἂν τῷ μεταξῷ ἀναγινώσκοντες τὰ τελευταῖα Ἀθηναῖκα φύλλα, εἶδμε μετ' ἐξ ἄλλων δι' εἰς τὸ Λοξέρδος; ἡ ὁ «καὶ ὁ κ. Λοξέρδος διευθυντῆς τῆς Δοκίμης Τραπέζης, μετὰ τῆς κυρίας του».

Ἄμέσως λοιπὸν «φῶς ἐγὲ εἶπε» καὶ εἶπαμε περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κ. Λοξέρδος—ὄχι Λοξέρδος—ὁ ὅπ τος προσέφερε διακρίση, χιλιάδες ὄγκυας ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν. Ἐπετέξεμε ἀμέσως τῆ πέννα καὶ ἐφωξέμε στὸς στοιχειοθετήρι.

— Πρῶτο, ὁ σεσμὸς ἐστὶ Λοξέρδος...

Οἱ 200 χιλιάδες σεισμοπαθεῖς νὰ ἐπανέλθουν στὰ οἰκίαι των τὰ ὅποια... ἐν ἐγκρίμενται!...

ΔΙΑΛΕΧΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Προχθὲς Πρασκουῆν ἐτελέσθησαν εἰ γάμοι τῆς Δ)ης Κουσιμαλλῆς Κ. Δουκαρέλλη, μετὰ τοῦ κ. Δημητρίου Π. Παπουτσάνη.

Τούτῳ γάμῳ ἡδύλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἰεκωβὸς ὁπὸ πολλῶν συμπαραστατούμενος ἱερέων.

Ὁ «Βούρδουλας» ἐυβιβίζει τὰ θερμότητά του σιγχαρητήρια εἰς τοὺς νεονύμφους, εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους κ.κ. Γεώργιον καὶ Δευκᾶκην Δουκαρέλλην ἀδελφούς τῆς νύμφης εὐχόμενος συνόμνη εὐτῆς ἀσθένειας νὰ πλῆξη ταυτοχρόνως ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφούς διὰ νὰ εὐρυθῆ ὁ θλιβερὸς κύκλος τῶν ἐμοισπαθῶν τοῦ ἀκρότου του. Γένοιτο, πρὸς παρηγορίαν μᾶς!...

Ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων

Ἀνακοινούται δι' ἡ κυρίως βίσις τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων λαμβάνεται ἡ ἀνεπίσημη διαμοιή των. Δηλαδὴ ὅπου εὐρίσκειται κανὲν νὰς ἐκεῖ καὶ θὰ καταγραφῆ.

Συνεπὸς ἐὰν εὐρεθῆ κανένας στὸ «ἀπαρτὸ» ἐκεῖ εἰς γίνη καὶ ἡ ἀπογραφή του.

Ἄς ληφθῆ τὸ σημεῖον τοῦτο ὁπὸ σεβερᾶν ἐπιφύκει ἄς μὴ νομισθῆ ἀτὸ κανέναν δι' ἡ τὰ τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ μετακινήθῃ!...

Μέγα
Ἑλληνικὸν Λεξικὸν

Ζ

Ζεμάτισμα... σωτὸρ πηθαίνει κα-
νί; αὐτὸ κάνει πῶς ἀγοράζει ὄρα-
μα γιὰ σοῦχοι.

Ζεοβά... πῶς ὁ Παπνασιόσης
καὶ γι' αὐτὸ τὰ πράγματα δὲν τοῦ
ἐρχονται δεξιά.

Ζευγάρι... ἀδιάντροπα περὶ
κάνουν νὰ κοκκινίσουν καὶ οἱ πέ-
τρες θὰ βρῆτε κατὰ τὸ σουρούπω
μὰ στὰ Τσαμάκια.

Ζευξένης... ὅποιος πισ εὔει δει
μὲ τὴν σύμβουλον τῆς ἐδοποιίας τοῦ
Μεταξά θὰ δοῦμε δρόμους στὴν
Ἑλλάδα.

Ζεῦμα... τρικοῦδερτο θάχη γιὰ
πολὸν καιρὸ τὸ Μεταξίδ κῆριμα,
μὲ τὸ ξεκοιλίωμα τῆς μίζης ἀπὸ
τὴν οὐβίαι Μακρῆ.

Ζήησις... μεγάλη ὑφίσταται
γαυρῶν ἀπὸ τζάνια.

Ζησιάνος... ὁ κάθε παπᾶς χά-
ρις εἰς τὴν τακτικὴν τῶν ἐπιτρό-
πων τῶν ἐκκλησιῶν.

Ζήτω... ὁ Βεν.ζέλος!.. Τὸ με-
γαλὸ εὐὸν ἐπιχειρήμα καὶ τὸ μόνον
ἄλλω; τοῦ κ. Παπανδρίου εἰς
παλαιότερας ἀποχές.

Ζυλίσιμα... πρώτης τάξεως γί-
νεται στοὺς κινηματογράφους μας.

Ζωγράφος... ἡ μά' λιν εὐ ζω-
γράφος Φίβος Ἀνατολέας.

Ζῆνη... μετεξερχοῦτο κάποιος
ἢ γυναικίος δταν μετεχειρίζοντο
ἐπίσης καὶ τὸ σχετικὸν ἐσώρηου-
χον. Καταργηθέντος κατὰ τοὺς
ἐδλογημένους τοῦτους χρόνους τοῦ
ἀν λόγῳ ἐσωροῦχου, καταργήθη
καὶ ἡ ζῆνη, διότι ποὺ νὰ στηριχθῆ
καὶ τί θὰ στηριχθῆ!

Η'

Ἠγουμένος... μετὰ Ἠγουμε-
νίσης ἡμποροῦν ἠκυμάσιν νὰ κατα-
σευάσων Ἠγουμενίδιον.

Ἠθική... εἶδος ἀπρηχαιωμένων
ἀπασχολοῦν σήμερα τοῦ; καταγι-
τομένους εἰς τὴν Παλαιοντολογίαν.

Ἠλεκτροφωτισμός... αὐτὸ εἶνε
τοῦ κ. Ραπίτη, ἐφοδιασθῆτε γιὰ
καλὸ καὶ γὰ κκὸ καὶ μὲ καμμιά
λάμπα.

Ἠλιος... εἶναι φαίνεται πύρεϊα
μὲ τῆς ἐξκολουθητικῆς συνεξίης
περὶ ἔχουμε.

Ἠμιπαρθένος... εἶνε ζήτημα
αὐτὸ πορῆ νὰ θεθῆ σήμερα. Ἠμεῖς
τουλάχιστον ἀμφιβάλλομεν.

Ἠφαιστὸς... διάσημος τεχνίτης
αἰτηρᾶς, καὶ διασημότερος κ....
καὶ ἀρχηγός; ἔλων τῶν μετέπειτα
κ....

Ἐἶχε ὦ; σὺζυγον τὴν Ἀφροδίτην
ὀπὸδαιγμα ἡ'ικῆς καὶ τιμιότητος!

Ἠφαίστειον... ἤχησαν νὰ βλε-
ποῦν καὶ μέσα στὸ λιμάνι μας ἀ-
κόμη οἱ πανικέδλητοι συμπολιταί.

Ξ

Γαλλικὸ
σαωαδικὸ ἀνέκδοτο

Ἐνας Γάλλος ἐφημέριος ἔχων
μεγάλην κλίσην στὰ κορίτσια βρῆ-
νε μιά μέρα ἕναν ἀπ' τοὺς ἄνοριτες
τοῦς, καλοκάγαθο χωρικό, καὶ τοῦ
εἶπε.

— Κολάς, (εἶποι τὸν ἔλεγαν τὸν

χωρικό), ἤθελε νὰ σὲ παρακαλέσω
νὰ μοῦ δανείσης τὴν Ἀννέτα σου!
— Ἀδύνατον κ. Ἐφημέριε, τοῦ
ἀπαιτῶ ὁ χωρικός ἰμὲ σεβασμὸς,
εἶνε ἀνάγκη νὰ πῶω στὸ μολο κ'
ἰξ ἄλλου σήμερα στοιχίζου πολὺ
τὰ γαλιόουρικα καὶ ἐδὲν εἶνε εὐκολο
ν' ἀγοράσῃ κανένας ἄλλο.

— Μά, τί μου λῆς τώρα Κολά-
λάς! Ἐγὼ μιλῶ γιὰ τὴν κόρη σου!

— Ἄ Ἐγὼ νόμισα πῶς ἔλεγες
γιὰ τὴν γαλιόουρικ μου... Ἐρεῖς κ.
Ἐφημέριε, συνήθισα νὰ τῆς λέγω
καὶ τῆς δὲς Ἀννέτας, γιὰτὶ κ' οἱ
εὐς τοῦς ἔχουν τὸ ἴδιο πελομα.

— Ὡστε σὲν νὰ λέμε θέλετε τὴν
Ἀννέτα τὴν κόρη μου ὡς ὑπηρέ-
τρια φυσικά... Ἄι, αὐτὸ θέλει κά-
πως σείψη...

— Μά, τί σκέψη γέρω Κολάς!
Εἰύρεῖς πόσο εἶμαι καλός; ἡ κόρη
σου θὰ ἔχη ἔδεις τῆς περιποιήσεις
τῆς.

— Πίει καλὰ κ. Ἐφημέριε!
Σὲ δύο μέρες στείλιε καίεῖα νὰ
τὴν πάρῃ..

Ὁ κ. Ἐφημέριος χαρὰ γιομά-
τος ἐφώνησε τὸν Φρανσουᾶ τὸν κη-
πουρὸ του καὶ τοῦ εἶπε.

— Πήγαινε σὲν γέρω Κολάς,
καὶ πάρε τὴν Ἀννέτα του δπως
μείναμε σύμφωνα μὲ τὸν ἴδιο.

Ὁ Φρανσουᾶ τραχάτος ἐρταξε
στὸ σπῆτι τοῦ γέρω Κολάς...

— Καλὴ μέρα μπάρμπα Κολάς.
Ἦρθα γιὰ νὰ μοῦ δώσης τὴν Ἀν-
νέτα!..

— Πάρτην, εἶνε δεμένη ἐκεῖ
κάτω πλάι στὸ πλουσταριό...

Ὁ Φρανσουᾶ δὲν ρώτησε τίποτε
περισσότερο. Ἐβλυσε τὴν γαλιόουρικ
καὶ γύρισε στὸ Πρεσβυτέριο.

— Κύριε ἐφημέριε, τὴν ἔφερα
τὴν Ἀννέτα!

— Ὁρατα, τοῦ ἀπῆνητορον ἐκεῖ-
νος, εἰλήτην μῆσα στὴ κάμαρά μου.

— Μῆσα στὴν κάμαρά σας κ.
Ἐφημέριε, πῶς γίνεται....

— Δὲν σοῦ ζήτησα τὴ γάμη
σου. Κάνε ἐκεῖνο ποδ σοῦ λέω.

Ὁ Φρανσουᾶ ἀπαρημένος ἐξετέ-
λεσε τῆς προσταγῆς τοῦ ἀφάντη
του καὶ γυρνῶντας καταδριεμένος
εἶπε:

— Κύριε Ἐφημέριε, ἡ Ἀννέτα
εἶνε στὴ κάμαρά σας.

— Βάλτην νὰ πλεγιόσῃ καὶ
κατέδρασε τὰ στέρια!

— Ἀηλαθῆ... ὄχι δίδια στὸ
κρεβάτι σας κ. Ἐφημέριε!

— Ἀκριβῶς στὸ κρεβάτι μου
κτῆνος! Καί, γρήγορα ἀδειάζέ μου
τὴ γωνιά...

Ὁ καυμῆτος ὁ Φρανσουᾶ β-
τράβηξε στὸ δωμάτιο τοῦ ἐφημερι-
ου, σηκώνοντας τὰ χέρια στὸν οὐ-
ρανὸ, καὶ δταν γύρισε ξανά λέγει
στὸν ἐφημέριο.

— Ἐγὶνε κί' οὐτὸ κ. Ἐφημέ-
ριε ἀλλὰ μὲ μεγάλο κῆπο. Ἀναγ-
κάστηκα νὰ θίσω τὰ πόδια τῆς
στὴν καργιόλα!..

— Ἄ! τὸ ζῶο! Ἐφώνησε δα-
γισμένος ὁ ἐφημέριος κ' ἔτρεξε ἀ-
μέσως στὸ δωμάτιό του...

Ἐτεῖ γόνοντας τὸ χεῖρι κάτω
ἐπ' τὸ πάτωμα, ἄρχισε τῆς θω-
πίεις λέγοντας.

— Μικρὴ μου Ἀννέτα, πόσο
σὲ κκομεταχειρίστηκα αὐτὸ τὸ
ζῶον ὁ κηπουρός μου! Κτῆνος
τέλειο, τί νὰ πῆς; Δὲν πιστεύω
νὰ θόμωσες μ' ἐμένα...

Κ' ὕστερα ἀπὸ λίγο.

— Ἀντρούλα μου, πῶς εἶσαι
τριχωτῆ!..

Ἐκεῖνη τῆ στιγμῆ ἀκριβῶς, ἔγι-
νε κῆτι τρομακτικό. Ἡ Ἀννέτα,
ποῖος ξέρεῖ; γιὰτὶ, ἄρχισε νὰ
γκαρίζη...

— Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ!
ἐφώνησαν ὁ ἀββῆς πέφτοντας στὰ
γόνυτα...

Μὲ τὴν ὠραὶς γι' αὐτὸ περὶ ἤθη-
λα νὰ κάμω μεταμορφώνοντας ἔα
φρόιμο καὶ ἕναρε ο κορίτσι, σὲ
γόνυτο! Ἐλέησον με, Κύριε!..

Ἀπὸ τότε ὁ δυστυχισμένος ἔδ-
βῆ; δριζυκαται κλεισμένος σὲ κά-
πιο βουλον, στὸ τμήμα τῶν με-
λαγχολικῶν... Καὶ μόλις ἀκούση
φονὴ γαλιόουρισ, τὸν παίρνουν τὰ
δάκρυα καὶ γονατίζοντας χτυπᾶ
τὰ στήθια του καὶ λέει.

«Ἐλέησον με, Κύριε»!..

Μὲ τὸ παροῦν

Ἐπεβλήθη αἰτήσις εἰς τὴν
ἐφημερίην μας ἀρχὴν, ὅπως
ἐπιτραπῆ ὑπ' αὐτῆς ἢ ἐκ νέου
ἀνλογεῖται τῆς καλοῦσης παραγνας
παραπλεύρως τοῦ ἀποχωρητη-
ρίου.

Οἱ κ. κ. Σύμβουλοι ἐδικάσθη
σαν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης,
ἐνὼ κατὰ τὴν ἀντίληψιν μας
ἔπρεπε νὰ συμφωνήσουν εἰς τὸ
δεῖ καὶ τὸ ἀποχωρητήριον ἀ-
κόμη εἶνε ἀ-ἀγνη νὰ σηματοῦθῆ
ἀπ' ἐκεῖ.

Διότι μόνον εἰς τὴν Μυστῆ-
την ἀσφαλῶς ἢ εἰσοδῆς τοῦ δη-
μοτικοῦ ἡπυου παρουσιάζει
ἀντιπάσης ἄλλης προόδου τὴν
ἀνθρωπότητα τῆς ἐργασίας τῶν
ὀπισθινῶν μας μὲ τὸ παροῦν...

Κακὴ διατύπωσις ἀσφα-
λῶς

Ἐπιβόλασε εἰς Ἀθηναῖδων φύλ-
λον διὰ οἱ οἰσιμπληκτοὶ θὰ ζητή-
σουν ἀποζημιώσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρ-
νητιν.

Δὲν παραγνωρίζομεν δίδια τὴν
ἀνάγκην τῆς περιθάλψεως τῶν ὀπὸ
τοῦ κράτους.

Ἐπίσης καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ
τοῦ; δοθῶν δάνεικα μακροπρόθεσμα
διὰ τὴν ἀνάγεσιν τῶν αἰκίων τῶν.

Ἄλλ' ἀπεζημιῶσιν ἀπὸ τὸ Κρά-
τος γιὰτὶ; Κατὰ τί ἵπταισε τὸ
κράτος εἰς τὴν ὀπέθεισιν αὐτῆν.

Ν' ἀποζημιώη τὸ Κράτος διὰ
συμφορῆς ποδ ἡ πολιτικὴ του προ-
ξενῆ εἰς τοὺς πολίτας τὸ καταλα-
βαίνομεν. Ἄλλὰ ν' ἀποζημιώη
καὶ διὰ τὰς θεωρητικᾶς, αὐτὸ πλέον
εἶναι ἀνω ποταμῶν.

Φανταζόμεθα ἐν τούτοις εἶτι θὰ
πρόκειται περὶ δανείων διὰ τὴν ἀ-
νάγεσιν τῶν καταστραφέντων αἰ-
κίων, καὶ κακῶς διευτύθη ἢ δι-
καία αὐτῆ ἀξίαισις, ὡς αἰτήσις ἐ-
ποζημιώσεως.

Διότι αὐτὸ πρᾶγματι θὰ δοθῆ ἀπο-
ζημιώσις, εἶναι δικαίον νὰ παύσῃ
ὀνομαζόμενον τὸ κράτος αὐτὸ «Ἐλ-
ληνικὴ Δημοκρατία» καὶ νὰ ὀνο-
μάζεται «Δημοκρατία τῶν ἀπο-
ζημιώσεων»!..

ΣΥΖΥΓΙΚΑΙ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΕΣ

Εἶχε χαλάσει τὴν κόσμο γιὰ νὰ
φύγη στὸ Παρίσι. Κίθε βράδυ ση-
ναί, δασερισμοί, λιγοθυμίες... Τῆς
τὸ διώρισεν ὁ γιατρός αὐτὸ τὸ τα-
ξείδι καὶ ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἀλλῶς
ἦτο ἀδύνατον νὰ τῆς περάσουν τὰ
νεῦρα. Μιὰ ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος
ἔπρεπε καὶ προσωρινῆ, ἦτο ἐπιβε-
βλημένη. Τοῦ κῆκου ὁ δυστυχῆς
σὺζυγος, μιὰ φῶσις καλλιτεχνικῆ
κατὰ βάθος, τῆς ἐπρότεινε ἕνα τα-
ξείδι εἰς τὰς Ἀθήνας στὴν ἀδελ-
φῆ του. Τοῦ κῆκου μὲ τὰς τριφε-
ρωτέρας ἐκφράσεις τῆς περιέγραψε
κάθε βράδυ τὰ ὠραία χρώματα τοῦ
Ἀττικοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν μαγυτι-
κὴν μεγαλοπρέπειαν, πὸν πέρνοῦν
αὐτὴν τὴν ἐποχὴν οἱ ἄττικαὶ νό-
κτες.

Ὅχι! τὸ ταξείδι ἔπρεπε νὰ γίνῃ
στὸ Παρίσι! τῆς τὸ διώρισεν ὁ ἰα-
τρός. Ἀλλῶς... δασερισμοί, νεῦ-
ρα, λιγοθυμίες!

Ὁ σὺζυγος ἐνέδωκεν ἐπὶ τέλους.
Μὲ μ' ἄν ὄμως συμφωνῶν, νὰ τοῦ
γράψῃ καθημερινῶς. Ἐτρέχει, ἰ-
δρωσεν, ἐπαρακάλετε καὶ ἐπὶ τέ-
λους κατώρθωσε νὰ εἶ ἡ δανεικῆς
50000 δραχμῆς. Καὶ μίαν ὥραν
πρωτῶν ἢ ξενιθῆ του Νίνα ἀναχώ-
ρει διὰ Μπασσαλίαν.

Ἐπίρασιν ἢ πρῶτῃ ἐδδομάδῃ, ἐ-
πῆρσε ἢ δευτέρα καὶ μόλις περὶ
τὸ τέλος τῆς τρίτης ἔλαθε τὸ πρῶ-
τον της γράμμα. Ἐνα κομψότατο
γραμματάκι, χρώματος ρῆζ πάλ,
ποδ τὸν ἔκαμε νὰ οἰχθῆ. Ἡ χρυ-
σῆ μου ἢ Νίνα ἐφιθόρισε καὶ μὲ
τὰ φλογερότερα φιλικὰ κατεφίλησε
τὸ γράμμα τῆς.

Μὲ τί λαχτάρα ἤνοιξε τὸν φά-
κελον ἐδὲ περιγράφεταί.

Παρίσι...

Ἀντρούλη μου,
Μὲ τὸ πρῶτον ταχυδρομετον
στελε μου, σὲ παρακαλῶ 30.000
δραχμῆς ἀκόμη, διότι μὲν χρειά-
ζονται.

Ἡ Νίνα σου

Σ. Γ. Ἀπὸ τῆ βίαι μου ἐλησμέ-
νησα νὰ σοῦ στείλω τὰ αἰλιά μου.

Ἡ ἴδια

Ἐπισσον ἐναίνος τὸ κεφάλι του,
ἀνεστέναξε τρεῖς φορῆς καὶ ἔδουβ-
σθη εἰς σοβαρῆς σείψης. Πῆδς
στιγμὴν ἠθάλην νὰ φεύγῃ τὸ ἔ-
δαφος ὕπὸ τοῦς πόδας του. Κατό-
πιν δμως ἐσῆκασε τὸ κεφάλι του,
ἐκτόπησεν ἀποφασιστικὰ τὸ χεῖρι
του ἐπ' αὐτὸ στὸ γραφεῖο, ἔπῆρε
τὴν πέννα καὶ τῆς ἔγραψεν:

Νίνα μου,

Σοῦ στείλω φιλιὰ, φιλιὰ, φιλιὰ...

Ὁ ἀνδροῦλης σου

Υ. Γ. Ἀπὸ τὴν βίαι μου ἐλησμέ-
νησα νὰ σοῦ στείλω τῆς 30.000
δραχμῆς!

Ὁ ἴδιος

Θέατρα

«Σαπφώ»

«Σοφὲ καὶ διάβολος» πῆρε τὸν
πατέρα μας μὲ ταῦτην.

«Πάνθεον»

«Μονόλογος γυναῖκες» δηλώθη
ἐδράκωτες.